

Northwestern College, Iowa

NWCommons

Frank LeCocq, Jr.

Box 1: Papers

12-31-1892

Poem by Frank LeCocq, Jr., December 31, 1892

Frank LeCocq Jr.

Follow this and additional works at: <https://nwcommons.nwciowa.edu/franklecocqjr>

Daar en Nieuwjourneesch.
Daar ik om een jaar, ten einde Goeed,
Gaan mij een nieuw, weer tegemoet;
Dit moet reeds zoo, te aller tijd,
En daarom, is ik geen nieuwwiegheid!
Doch, hie dit, dan ook meer, moog;
Het doel, dat ik, hierthant beoog,
Is u te menschen, dat meer, vlag,
W'heil, en zegen, brengen mag!
Het jaar, dat dra ten eind' zal zij,
Maak eenige, in voor Goeed klein;
Een eigendom, ging op in vlam,
Hetgeen, hen sluimerend ontwaan!
Doch, zij behielden, toch den moed
Verrester, in dien tegen Goeed;
Zij staken handen met den moed,
En zetten elk een behoven gebou,
Doe gratis, al hier nog geen bevoor,
Zelfs, vele mijlen, in het rond!
Zoodat, nu eigenlijk, de stad,
Meer won, dan zij verloor had!
Dat hunnen moed, niet werd bechaamd,
Het eenen mensch, die elk beaamd!
Ook ik, voeg hier mijn' wensche bij,
En hoop, dat elk geregend zij!
Doch Burger, en ook, Gemeestand,
Geregend zij, in huis, en land,
En ieder zaak, op elk gebied,
Voor heden, en ook in 't verchied!

Op, hen, vier kwarten zijn beproefd,
En door verlies, maar bedroefd,
Wensch ik, berusting in God wil,
Men mij, oer Heer, verbiedig stil!
Want, Heij, die van elkander scheikt,
Heerend ook meer, in d' eeuwigheid!
Want God, ons aller Opperheer,
Heij slaat! doch heil, die wonden meer!
En elk, die zo God staan beschouwd,
Heeft oer de heere nooit berouwd!

Met hoogachting,

W.D.W.D.

Harlem 31 Dec 1842.

W.P. Meerman

Oude en Nieuwjaarswensch

Daar't oude jaar, ten einde spoed,
Gaan wij een nieuw weer tegemoed;
Dit was reeds zoo, te allertijd,
En daarom is't geen nieuwigheid!
Dach hoe dit dan ook wezen moog;
Het doel, dat ik hier thans beoog,
Is U te wenschen dat deez'dag,
U heil en zegen brengen mag!
Het jaar dat dra ten eind zal zijn,
Was eenigen in voorspoed klein;
Hun eigendom ging op in vlam,
Hetgeen hen duizenden ontnam!
Doch zij behielden toch den moed,
Berustten in dien tegenspoed;
Zij stoken handen uit den mouw,
En zetten elk een schoon gebouw,
Zoo fraai, als hier nog geen bestond,
Zelfs, vele mijlen, in het rond!
Zoodat, nu eigenlijk de Stad,
Meer won dan zij verliezen had!
Dat [unclear] moed, niet word beschaamd,
Is eenen wensch die elk beaamd!
Ook, ik voeg hier mijn wensche bij,
En hoop, dat elk gezegend zij!
Dat burger en ook farmerstand,
Gezegend zij, in huis, en land;
In ieders zaak, op elk gebied,
Voor heden, en ook in't verschiet!

Ook hen, wier harten zijn beproefd,
En door verliezen, zwaar bedroeft,
Wensch ik, berusting in Gods wil,
Men zwijg; den Heer, eerbiedig stil;
Want, Hij, die van elkander scheidt,
Hereend ook weer, in t'eeuwigheid!
Want God, ons aller Opperheer;
Hij slaat! Doch heeft die wonden meer!
En elk, die zoo Gods daan beschouwd,
Heeft deze keuze nooit berouwd!

Met hoogachting,

[unclear]

Harrison 31 Dec 1892 WJ Meermalen

Old and New Years Wish

There the old year rushing to an end,
We are approaching a new one again;
This was this way, forever,
And that is why it is nothing new!
Just how this should be;
The purpose, that I mean here now,
Is to wish you that this day,
May bring you salvation and blessing!
The year that will soon end,
Was somewhat small in prosperity;
Their belongings went up in flame,
Which deprived them of thousands!
Still they kept their courage,
Rested in their misfortune,
They rolled up their sleeves,
And placed each a nice building,
So beautiful, as here never existed,
Even many miles around!
So that, now the city actually,
Won more than they had lost!
That [unclear] courage is not confounded,
Is a wish everyone supports!
I, too, add my wish to this,
And hope that everyone is blessed!
That citizen and also farmerstand,
Be blessed in home and land,
In everyone's business, in every field,
For today, and also in the future!

Also they, whose hearts were tested,
And from loss, heavily saddened,
I wish rest in God's will,
Men be silent; the Lord, respectfully quiet;
Because, He, who separates from another,
Also unites again, in the everlasting!
Because God, our overlord;
He hits! But has those wounds no more!
And each, who so consider God's doing,
Has never regretted this choice!

Sincerely,

[unclear]

Harrison 31 Dec 1892 WS Meermalen

Transcribed and translated by Liesbeth ten Hoeve